

Grażyna Dębicka-Fobke

Izba Rzemieślnicza w Opolu

ZARZĄDZANIE FINANSAMI W IZBIE RZEMIEŚLNICZEJ W OPOLU

Organizacjami samorządu gospodarczego rzemiosła w Polsce są:

- 1) cechy,
- 2) izby rzemieślnicze,
- 3) Związek Rzemiosła Polskiego.

Cechy zrzeszają rzemieślników i przedsiębiorców według kryterium terytorialnego lub według rodzaju działalności gospodarczej. Podstawowym ich zadaniem jest utrwalanie więzi środowiskowych, postaw zgodnych z zasadami etyki i godności zawodu, prowadzenie na rzecz członków działalności społeczno-organizacyjnej, kulturalnej, oświatowej i gospodarczej, a także reprezentowanie interesów członków wobec organów administracji i sądów. Cechy mogą być tworzone w trybie inicjatywy założycielskiej – i wówczas do ich utworzenia potrzeba co najmniej 10 członków założycieli, lub w drodze podziału istniejących organizacji pod warunkiem zapewnienia samodzielności finansowej.

Izby rzemieślnicze zrzeszają cechy, spółdzielnie rzemieślnicze, rzemieślników nienależących do cechów, a także inne jednostki organizacyjne, jeżeli ich celem jest wspieranie rozwoju gospodarczego rzemiosła. Podstawowym zadaniem izb rzemieślniczych jest pomoc w reprezentowaniu zrzeszonych organizacji i rzemieślników wobec organów administracji publicznej oraz innych organizacji i instytucji, udzielanie swym członkom pomocy instruktażowej i doradczej oraz przeprowadzanie egzaminów kwalifikacyjnych. Izby rzemieślnicze mogą być tworzone w trybie inicjatywy założycielskiej – i wówczas do utworzenia potrzeba 5 członków założycieli (cechów), lub w drodze podziału istniejących organizacji pod warunkiem zapewnienia samodzielności finansowej.

Związek Rzemiosła Polskiego zrzesza 28 izb rzemieślniczych, a także cechy o zasięgu ogólnopolskim, a względem spółdzielni rzemieślniczych pełni funkcje

związku rewizyjnego. Podstawowym zadaniem związku jest zapewnienie zrzeszonym w nim organizacjom pomocy w realizacji zadań statutowych, rozwijanie działalności społeczno-zawodowej oraz reprezentowanie interesów rzemiosła w kraju i za granicą. Związek Rzemiosła Polskiego może być utworzony z inicjatywy co najmniej 10 organizacji samorządu gospodarczego rzemiosła. Główne cele Izby to:

- ochrona praw i reprezentowanie interesów członków wobec organów władzy i administracji państwowej, organów samorządu terytorialnego, sądów, związków zawodowych, urzędów i instytucji,
- prowadzenie na rzecz członków działalności społeczno-organizacyjnej, instruktażowo-doradczej, szkoleniowej i gospodarczej,
- przeprowadzanie egzaminów kwalifikacyjnych czeladniczych i mistrzowskich,
- podejmowanie działań mających na celu zapewnienie przestrzegania prawa, zwłaszcza przepisów Ustawy z 22 marca 1989 r. *o rzemiośle*, przez wszystkie osoby prawne, instytucje i osoby fizyczne, których to może dotyczyć.

Źródłami finansowania izb rzemieślniczych są:

- wpływy z działalności oświatowej – opłaty za egzaminy czeladnicze i mistrzowskie oraz za kursy i szkolenia prowadzone przez izby,
- wpływy z działalności administracyjnej – czynsze z wynajmu lokali biurowych i handlowych będących własnością izb,
- wpływy z działalności samorządowej – składki płacone przez cechy i spółdzielnie zrzeszone w izbie,
- dotacje,
- darowizny,
- inne.

Głównymi źródłami finansowania izb są wpływy z działalności oświatowej oraz administracyjnej. Izby posiadają własne nieruchomości (lokale biurowe, pawilony handlowe), usytuowane najczęściej w centrach miast.

Zgodnie z Ustawą z 22 marca 1989 r. *o rzemiośle* (DzU 2002, nr 112, poz. 979 z późn. zm.) izby rzemieślnicze przeprowadzają egzaminy czeladnicze i mistrzowskie w zawodach odpowiadających danemu rodzajowi rzemiosła. Dyplomy mistrzowskie oraz świadectwa czeladnicze, opatrzone okrągłą pieczęcią z godłem Państwa, są cenionymi nie tylko przez polskich pracodawców dokumentami potwierdzającymi zdobyte kwalifikacje zawodowe.

Lata 2003-2004 dla izb rzemieślniczych były okresem bardzo trudnym z uwagi na znacznie ograniczone możliwości pozyskiwania środków finansowych. W latach tych ze względu na reformę systemu oświaty egzaminy czeladnicze zdawało niewielu uczniów. Taki stan rzeczy spowodował, iż wpływy z egzaminów czeladniczych uległy znacznemu obniżeniu. Pomimo iż stan ten jest prawdopodobnie jedynie przejściowy, izby rzemieślnicze rozpoczęły poszukiwania nowych możliwości pozyskiwania środków finansowych oraz wzmogły wysiłki dążące do powiększenia wpływów z dotychczasowych źródeł finansowania.

Sytuacja finansowa wszystkich izb rzemieślniczych jest podobna i w niniejszym artykule przedstawiona będzie na przykładzie izby średniej wielkości – Izby Rzemieślniczej w Opolu.

Izba Rzemieślnicza w Opolu istnieje od 1951 r. i obecnie zrzesza 14 cechów i 3 spółdzielnie rzemieślnicze. Izba ta oferuje usługi na wysokim poziomie, o czym świadczy przyznana w czerwcu 2002 r. przez Polską Agencję Rozwoju Przedsiębiorczości akredytacja Krajowego Systemu Usług w zakresie usług doradczych, informacyjnych i szkoleniowych. Organami Izby Rzemieślniczej w Opolu są:

1. Zjazd delegatów jest najwyższym organem Izby, uprawnionym do podejmowania uchwał we wszystkich sprawach dotyczących działalności rzemiosła i jego organizacji na terenie Izby. Do najważniejszych kompetencji zjazdu należy rozpatrywanie i zatwierdzanie sprawozdań z działalności organów Izby, uchwalanie statutu i jego zmian, uchwalanie zasad działalności finansowej Izby, wybieranie i odwoływanie przewodniczącego rady Izby oraz odwoławczego sądu rzemieślniczego. Delegatami na zjazd są członkowie organizacji zrzeszonych w Izbie, wybrani przez walne zgromadzenie członków tych organizacji, posiadający co najmniej 3-letni staż w działalności samorządowej. Delegaci wybierani są na 4 lata.

2. W zjeździe uczestniczą, oprócz delegatów, członkowie rady, zarządu i odwoławczego sądu rzemieślniczego, a także osoby zaproszone przez zarząd Izby.

3. Rada w okresie między zjazdami jest najważniejszym organem Izby i wykonuje funkcję uchwałodawczą w sprawach określonych w statucie jako jej kompetencje oraz sprawuje kontrolę i nadzór nad działalnością Izby. Do zakresu działania rady należy w szczególności: wybieranie i odwoływanie prezesa zarządu, prowadzenie okresowych badań dokumentów finansowych, ocenianie wykonania przez Izbę zadań statutowych oraz składanie zjazdowi sprawozdań ze swej działalności.

4. Zarząd – kieruje działalnością Izby, powołuje komisje egzaminacyjne, może także powołać komisje branżowe i problemowe. Zarząd składa się z 5 członków, w tym prezesa, zastępcy prezesa i 3 członków, których wyboru dokonuje rada Izby. W skład zarządu wchodzi rzemieślnicy prowadzący działalność gospodarczą. Pracę zarządu koordynuje prezes.

5. Komisja rewizyjna – jest organem kontrolnym; kontroluje realizację uchwał zjazdu, rady oraz bieżącą działalność Izby.

6. Rzemieślniczy sąd odwoławczy (Odwoławczy Sąd Rzemieślniczy) – rozpatruje odwołania od orzeczeń i postanowień sądów cechowych tych cechów, które w statutach przewidywały możliwość odwołania się do sądu przy Izbie Rzemieślniczej.

Liczbę przeprowadzanych corocznie egzaminów czeladniczych i mistrzowskich w latach 2000-2004 przez Izbę Rzemieślniczą w Opolu przedstawiono w tab. 1.

Drastyczne zmniejszenie liczby przeprowadzonych w 2004 r. egzaminów czeladniczych spowodowane reformą systemu oświaty w Polsce wpłynęło na wynik finansowy Izby. Liczba corocznie prowadzonych szkoleń i kursów czeladniczych, mistrzowskich czy pedagogicznych od kilku lat pozostaje bez zmian.

Tabela 1. Liczba przeprowadzonych przez Izbę Rzemieśniczą w Opolu egzaminów czeladniczych i mistrzowskich w latach 2000-2004

Rok	Liczba przeprowadzonych egzaminów czeladniczych	Liczba przeprowadzonych egzaminów mistrzowskich
2000	692	43
2001	1471	40
2002	1427	43
2003	1538	34
2004	364	72

Źródło: sprawozdania z działalności Izby Rzemieśniczej za lata 2000-2004.

W celu pokazania zmian zachodzących w funkcjonowaniu i zarządzaniu Izbą w tab. 2 przedstawiono wyniki finansowe osiągnięte w latach 2000-2004.

Tabela 2. Wyniki finansowe osiągnięte przez Izbę Rzemieśniczą w Opolu w latach 2000-2004

Rok	ZYSK / STRATA	Kwota w zł
2000	ZYSK	125 754
2001	ZYSK	45 775
2002	ZYSK	34 371
2003	STRATA	-192 014
2004	STRATA	-108 157

Źródło: sprawozdania z działalności Izby Rzemieśniczej za lata 2000-2004.

Wszelkie zdarzenia, które miały wpływ na przedstawione w tab. 2 wyniki finansowe, opisano i przeanalizowano poniżej.

Izba Rzemieśnicza w Opolu od 1951 r. posiada trzypiętrowy budynek w centrum Opolu o powierzchni 5400 m², w którym ma swoją siedzibę. Biura Izby znajdują się jedynie na trzecim piętrze. Do końca pierwszego kwartału 2001 r. Izba wynajmowała prawie połowę swojego budynku w Opolu Bankowi Śląskiemu oraz ¼ budynku prywatnej przychodni lekarskiej. Byli to stali najemcy, regularnie płacący czynsze. W roku 2001 Bank Śląski przeniósł swoją siedzibę do wybudowanego przez siebie budynku, pozostawiając szereg pustych, aczkolwiek wyremontowanych pomieszczeń. Izba Rzemieśnicza rozpoczęła kampanię mającą na celu znalezienie poważnych najemców. Dopiero pod koniec 2003 r. wynajęto Wojewódzkiemu Zarządowi Melioracji i Urządzeń Wodnych w Opolu większość pomieszczeń po banku. Pomimo iż na budynku Izby wiszą banery z informacją o pomieszczeniach do wynajęcia, taką informację też podano na stronie internetowej Izby oraz wiele razy dawano ogłoszenia do lokalnej prasy, jednak do dnia dzisiejszego Izba posiada jeszcze ok. 400 m² do wynajęcia. Fakty te tłumaczą bardzo dobry wynik finansowy w 2000 r. oraz dobry w 2001 roku.

W roku 2002 Izba Rzemieśnicza w Opolu zakupiła dwie nieruchomości:

- budynek w Namysłowie o wartości 62 400 zł,

- budynek w Grodkowie o wartości 80 000 zł.

Inwestowanie w piękne nieruchomości, usytuowane prawie w centrum, powinno przynosić stopniowe korzyści. Inwestycja ta jednak zaczęła przynosić straty, ponieważ od dnia zakupu nieruchomości te nie zostały wynajęte – pomimo aktywnego poszukiwania najemców. Koszty związane z utrzymaniem budynków ponosiła Izba, co z pewnością miało wpływ na wynik finansowy zarówno w 2003 r., jak i 2004 roku. W związku z powyższym w grudniu 2004 r. Zarząd Izby Rzemieślniczej w Opolu zdecydował się na przekazanie w formie darowizny budynku w Grodkowie Cechowi Rzemiosł Różnych w Grodkowie. Cech Rzemiosł Różnych miał swoje biura w wynajmowanym budynku, co zwiększało jego koszty. Obecnie w budynku tym mieszczą się biura cechu oraz sale wykładowe wykorzystywane do nauki młodych adeptów rzemiosła.

W czerwcu 2003 r., po 30 latach pracy na stanowisku prezesa-dyrektora, dotychczasowy szef Izby Rzemieślniczej odszedł na emeryturę. W Izbie nastąpiły duże zmiany kadrowe spowodowane zmianą prezesa. Nowy prezes dążył do całkowitej wymiany kadry. Od 1 maja 2004 r. w Izbie Rzemieślniczej obowiązuje nowy schemat organizacyjny, przewidujący zatrudnienie tylko 10 osób. Do końca czerwca 2003 r. w Izbie pracowało 16 osób. Pracownicy stopniowo byli zwalniani (reorganizacja firmy) lub sami rezygnowali z pracy. Trzy osoby odeszły na emeryturę. Odejścia te związane były z bardzo dużymi wypłatami odpraw emerytalnych oraz ekwiwalentów za urlopy, nie przewidzianymi w planach finansowych na dany rok.

Wysoka strata wykazana w 2003 r. była spowodowana m.in.:

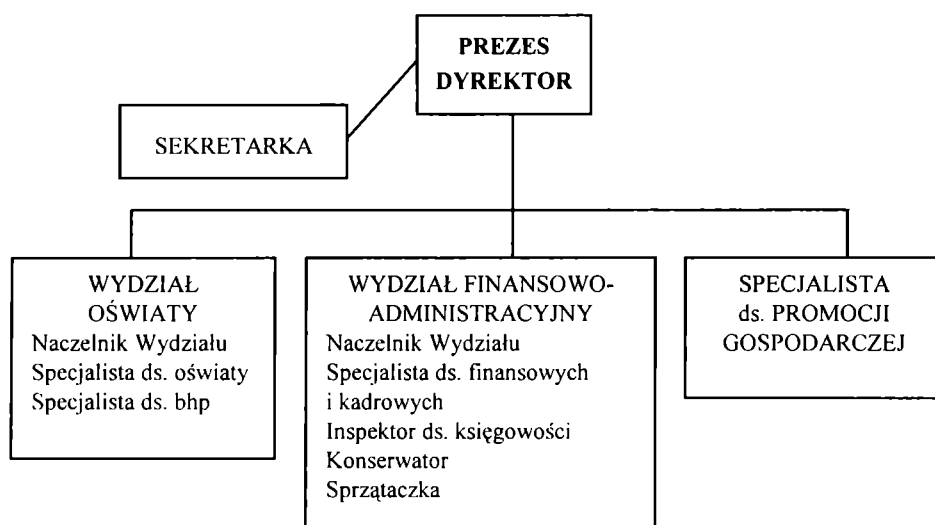
- wypłatami odpraw emerytalnych i ekwiwalentów za urlopy,
- kosztami ponoszonymi na utrzymanie dwóch pustych nieruchomości (dom w Namysłowie i Grodkowie) oraz części nieruchomości usytuowanej w Opolu,
- realizacją dużej inwestycji polegającej na zakupie nowoczesnego sprzętu komputerowego dla każdego wydziału w Izbie oraz na stworzeniu nowoczesnej sieci komputerowej, zakupu bardzo dobrego, a zarazem drogiego laptopa oraz cyfrowego aparatu fotograficznego,
- zwiększonymi wydatkami na działalność samorządową (częste posiedzenia zarządu, rady oraz podwyższenie wynagrodzenia dla członków zarówno zarządu, jak i rady),
- nadużycia finansowe prezesa kierującego Izbą w okresie od 18 czerwca 2003 r. do 5 listopada 2004 roku.

Tak wysoka strata finansowa Izby zainteresowała komisję rewizyjną, która stwierdziła szereg nieprawidłowości i nadużyć finansowych ze strony prezesa Izby. Reakcja rady była natychmiastowa i jednogłośnie. Po półtora roku rządzenia zawieszono, a następnie odwołano prezesa, w miejsce którego powołano nowego. Wraz z prezesem z Izby odeszło czterech pracowników przyjętych przez niego do pracy.

Od 5 listopada 2004 r. Izbą Rzemieślniczą w Opolu kieruje nowy prezes, który aktywnie interesuje się zarządzaniem finansami w Izbie i w sposób racjonalny dąży

do zwiększenia zysków. Zarząd jeszcze w 2004 r. zmniejszył koszty związane z działalnością samorządową (posiedzenia zarządu, rady odbywają się rzadziej, obniżono wynagrodzenie zarówno członków zarządu, jak i rady).

Nowy zarząd przyjął od stycznia 2005 r. do pracy cztery młode osoby, które już posiadały doświadczenie w pracy w Izbie. Obecnie Izba zatrudnia trzy osoby z wyższym wykształceniem ekonomicznym oraz trzy z wykształceniem pedagogicznym, jednego specjalistę do spraw bhp, posiadającego uprawnienia do przeprowadzania szkoleń dla pracowników i pracodawców, oraz trzy osoby z wykształceniem zasadniczym (sekretarka, sprzątaczką, konserwator). Poniżej przedstawiono strukturę organizacyjną Izby.

Rys. 1. Schemat organizacyjny obowiązujący od 1 maja 2004 roku

Źródło: opracowanie własne.

W celu zmniejszenia kosztów pracownicy Izby posiadający odpowiednie wykształcenie w ramach swojej pracy prowadzą również zajęcia na kursach czeladniczych z takich przedmiotów, jak: ochrona środowiska, podstawy prawa gospodarczego, podstawy działalności gospodarczej, prawo pracy oraz bhp. Do tej pory Izba zatrudniała na umowę zlecenie wykładowców, ale obecnie posiada wykwalifikowanych pracowników, którzy w ramach swojej pracy prowadzą zajęcia (trzy osoby po 4 godziny lekcyjne tygodniowo). Specjalista ds. bhp prowadzi cieszące się dużym powodzeniem płatne szkolenia dla rzemieślników zrzeszonych w cechach.

Obecnie Izba przygotowuje nowe materiały informujące i promujące naukę zawodów rzemieślniczych, kończącą się egzaminem czeladniczym w Izbie i uzyskaniem świadectwa czeladniczego. Z badań ankietowych przeprowadzonych przez

pracowników Izby wynika, że ok. 1600 uczniów przystąpi w 2005 r. do egzaminów czeladniczych. Zwiększyło się również zainteresowanie egzaminami mistrzowskimi. W samym 2005 r. do połowy marca przeprowadzono już 17 egzaminów i złożono 10 kolejnych wniosków z prośbą o dopuszczenie do tych egzaminów. Wynika to m.in. ze specyfiki regionu. Śląsk Opolski jest obszarem, gdzie duża część mieszkańców posiada, oprócz obywatelstwa polskiego, również niemieckie. W wielu rodzinach przynajmniej jedna osoba pracuje w Niemczech, Holandii czy Anglii. Świadectwa czeladnicze oraz dyplomy mistrzowskie wydawane przez polskie izby rzemieślnicze są bardzo wysoko cenione. Coraz częściej osoby z podwójnym obywatelstwem mieszkające na stałe w Niemczech przyjeżdżają do Polski zdawać egzaminy w zawodach rzemieślniczych.

Zarządzanie finansami Izby winno być ściśle związane z promocyjną kampanią marketingową mającą na celu przyciągnięcie jak największej liczby uczniów chcących zdobyć zawody uznane za rzemieślnicze i w efekcie zdających egzaminy czeladnicze.

W celu zwiększenia zysków z działalności oświatowej podjęto następujące działania:

1. Pracownicy wydziałów: oświaty, spraw samorządowych i bhp organizują spotkania z młodzieżą gimnazjalną, zachęcając do nauki zawodów uznanych za rzemieślnicze.

2. Izba Rzemieślnicza aktywnie uczestniczy w targach edukacyjnych, prezentując walory zawodów rzemieślniczych.

3. Opracowano nowe materiały promujące naukę rzemiosła, które rozsyłane są do szkół, cechów oraz zakładów mistrzów szkolących.

4. Izba wysyła do czeladników, którzy już spełniają wymagania dopuszczające do egzaminów mistrzowskich, informacje i ulotki zachęcające do przystąpienia do tych egzaminów.

5. Zwiększono opłaty za egzamin czeladniczy i mistrzowski.

Każda Izba sama ustala wysokość opłat za egzaminy. Do lutego 2005 r. obowiązywały następujące ceny za egzaminy, które utrzymywały się na stałym poziomie już od kilku lat:

- 1) czeladnicze:

- 240 zł dla uczniów z zakładów zrzeszonych w cechach,
- 300 zł dla uczniów z zakładów nie zrzeszonych w cechach;

- 2) mistrzowskie:

- 500 zł od osoby z zakładu zrzeszonego w cechu,
- 700 zł od osoby z zakładu nie zrzeszonego w cechu.

Opłaty za egzaminy czeladnicze uiszcza właściciel zakładu, w którym uczeń kończy praktyczną naukę zawodu, natomiast za egzaminy mistrzowskie płacą sami zainteresowani przystąpieniem do niego.

Tabela 3. Stawki opłat za egzaminy w izbach rzemieślniczych w Polsce

Lp.	Izba Rzemieślnicza	Stawki opłat za egzaminy w zł			
		czeladnicze		mistrzowskie	
		uczniowie z zakładów zrzeszonych w cechu	uczniowie z zakładów nie zrzeszonych w cechu	osoby z zakładów zrzeszonych w cechu	osoby z zakładów nie zrzeszonych w cechu
1	Białystok	220	350	450	650
2	Bielsko-Biała	300	400	600	700
3	Bydgoszcz	250	250	550	550
4	Częstochowa	300	400	700	800
5	Gdańsk	264	330	550	825
6	Gorzów Wielkopolski	350	450	650	750
7	Kalisz	295	360	790	790
8	Katowice	300	350	600	700
9	Kielce	200	350	550	550
10	Kraków	250	300	700	800
11	Lublin	280	380	790	790
12	Łódź	300	400	700	800
13	Nowy Sącz	200	250	700	800
14	Olsztyn	250	400	600	750
15	Opole	240	300	500	700
16	Poznań	250	390	550	690
17	Radom	240	350	600	600
18	Rzeszów	250	350	750	750
19	Słupsk	340	385	650	790
20	Szczecin	300	420	660	900
21	Świdnica	300	400	800	800
22	Tarnów	200	300	500	800
23	Mazowiecka IR w Warszawie	300	300	500	500
24	IR Mazowska, Kurpi i Podlasia w Warszawie	290	290	600	600
25	Wrocław	320	440	710	940
26	Zielona Góra	300	300	600	600
27	Lubelska IR	350	350	550	550

Źródło: opracowanie własne.

Jak wynika z powyższej tabeli, stawki stosowane przez Izbę Rzemieślniczą w Opolu w porównaniu do innych izb były na poziomie przeciętnym lub niższym. Dlatego Zarząd Izby na początku marca 2005 r. podjął uchwałę wprowadzającą wyższe stawki za egzaminy. Od marca 2005 r. obowiązują następujące opłaty:

1) czeladnicze:

- 260 zł dla uczniów z zakładów zrzeszonych w cechach,

- 350 zł dla uczniów z zakładów nie zrzeszonych w cechach;

2) mistrzowskie:

- 700 zł od osoby z zakładu zrzeszonego w cechu,
- 1000 zł od osoby z zakładu nie zrzeszonego w cechu.

Naczelnik Wydziału Oświaty, Spraw Samorządowych i BHP wraz ze Specjalistą ds. Promocji Gospodarczej dodatkowo poszukują zewnętrznych, bezzwrotnych źródeł finansowania w postaci dotacji. W latach 2002-2003 Izba Rzemieślnicza w Opolu dostała dwie niewielkie dotacje (ok. 20 tys. zł każda) z Ministerstwa Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej przeznaczone na nawiązanie współpracy z niemieckimi izbami rzemieślniczymi. Efektem tej współpracy jest wzajemne uczestnictwo w grupach roboczych opracowujących duże projekty. Ze względu na ciekawą tematykę i innowacyjność istnieje duża szansa na ich realizację. Obecnie Izba jest partnerem w dwóch dużych projektach:

- Leonardo da Vinci – projekt realizowany z Izbą Rzemieślniczą w Dusseldorfie,
- Equal – projekt realizowany z polskimi partnerami.

Umiejętne zarządzanie finansami w izbach ma wielki wpływ na ich dalszą działalność. Te jednostki samorządu gospodarczego rzemiosła odgrywają bowiem wielką rolę w środowisku rzemieślniczym. Jednym z głównych zadań tych jednostek zgodnie z art. 7 ust. 5 ustawy o rzemiośle jest uczestniczenie w realizacji zadań systemu oświaty i wychowania w celu zapewnienia wykwalifikowanych kadr dla rzemiosła. Statutowymi celami Izby są również m.in. ochrona praw i reprezentowanie interesów członków wobec organów władzy i administracji państwowej, organów samorządu terytorialnego, sądów, związków zawodowych, urzędów i instytucji, rozwijanie działalności społeczno-gospodarczej rzemiosła, udzielanie wszechstronnej pomocy zrzeszonym organizacjom. Właściciele nowo powstających zakładów rzemieślniczych pierwsze kroki zawsze kierują do Izby z prośbą o pomoc, wsparcie czy informację.

Czy zmiany wprowadzone w Izbie Rzemieślniczej w Opolu, szybka reakcja rady odwołująca prezesa, działania nowego prezesa wraz z młodą załogą Izby pozwolą na wypracowanie zysków w 2005 r.? Pomimo iż wszystkie przesłanki wskazują, że tak będzie, trudno odpowiedzieć. Aby móc odpowiedzieć na powyższe pytanie, należy nadal obserwować działalność Izby.

Literatura

Bilans Izby Rzemieślniczej w Opolu.

Sprawozdanie z działalności Izby Rzemieślniczej za rok 2003.

Sprawozdanie z działalności Izby Rzemieślniczej za rok 2002.

Sprawozdanie z działalności Izby Rzemieślniczej za rok 2001.

Sprawozdanie działalności Izby Rzemieślniczej za rok 2000.

Ustawa z 22 marca 1989 r. o rzemiośle (DzU 2002 nr 112, poz. 979 z późn. zm.).

THE MANAGEMENT OF FINANCES IN THE CHAMBER OF HANDICRAFT IN OPOLE

Summary

The finances of any company operating in free-market economy constitute the basis for its existence. Financial decisions are simply given the status of existential ones, which considerably testifies to their significance. Social and economic changes, the reform of educational system caused increased interest of the handicraft trade self-government in the finance managing issues. Till now the subject matter of finance management by chambers of handicraft has not been an object of scientific research. There are 28 chambers of handicraft operating in Poland and associated in Polish Handicraftsmen's Union.

This paper presents a general description of finance management in a medium-sized Polish chamber, namely the Handicraft Chamber in Opole.

The main sources of financing handicraft chambers in Poland are the proceeds from educational and administrative services (rental of chamber-owned premises).

The management of finances in the Chamber of Handicraft in Opole ought to be closely connected with promotional marketing campaign aiming at attracting possibly the highest number of students who want to learn trades recognized as handicraft and, eventually, take apprentice's examinations.

In order to maximize the profits from educational services the following actions have been taken:

- The officials from the Department of Education, Self-government Affairs and Health and Safety Inspectorate arrange meetings with junior high school children encouraging them to learn the handicraft trades.
- The Chamber of Handicraft takes active part in educational fairs presenting the advantages of handicraft trades
- New materials promoting the study of handicraft have been compiled and are sent to schools, guilds and master instructors.
- The Chamber sends information brochures and leaflets to apprentices who already meet the requirements permitting them to take master examinations encouraging them to do these examinations.
- The fees for apprentice and master examinations have been increased.

Skillful management of finances in the chambers has a great influence on their further activity. These units of economic self-government play a considerable part in the handicraft community. One of the main tasks of these units in accordance with the article 7 of handicraft law section 5 is participation in performing the tasks of the educational system in order to ensure qualified staff for handicraft.

Will all these actions taken by the Chamber of Commerce secure making a profit in 2005? Although the odds are that they will, it still remains to be seen. In order to be able to answer the above question, the proceedings of the Chamber should be still observed.